

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1921- september 1923 - 25

Olander, Valborg,

HS L 1:1

Talun 29 Jan. 1922.

Min älskade!

Medan jag sitter och väntar på telefonen, skriver jag några rader om det, som du inte hinner säga.

Först och främst, att jag är så orolig, att du går och drar i höft till någon sjuk dom, du, som aldrig gör något riktigt kraftigt för din hälsa.

Och så tack för lilla brevet med Gurda och så äggen! Det är kanske ingen brädka med peusarna, men du skriver väl upp dem? Jag har också

Hälsar från Sambyggen och byråkratt!

en liten moträkning, t. d. 50 kr.
till du får älskade organisten.
Har du fått något tack från honom?

Jag läser om kvällarna
Hedens dryga bok om Strindberg
och hans katolska sympatier,
och nu vill jag bli katolik för att
kunna skaffa mig säker absolution
för mina synder. Tänk, att jag trodde,
att jag hade carte blanche på att
svära Avrika-flickan, och jag hade
redan skrivit till henne, när jag
sände dig konceptet! Kan du för-
lata? Ge mig inte fullmatet en annan
gång!

Den som absolut inte kan få
svar, är den sist beröskrivaren.

Kärorbjum kan jag genom att
gissa innehållet och chiffera vartenda
ord i texten men namnteckningarna
— möjligt! Händelserna är ju manliga,
men framställningen med idel
utrop mycket feminin. Han ökar
konstber dig hjälpa att skaffa en
"Kunstmäccenat" åt hans vän,
en målare, som inte ens tycks ha
materialier för utövande av sin
konst. Där borde hjälpas uno-
nymt, så att det komme väntat
som från himlen. — Särvid du
inte har kvartier i behåll med
lästar adress, ser jag ingen möjlighet
att svära.

Den är så auspiaklös och

frågan när jag vil komma. Ja,
detta med den nu så viktiga på-
komma Storkohusresan inverkan
på mig. Ty jag måste hem
emellan, om jag inte sjuknar
i Sthlm, bl. a. för att expediera
min egen deklaration. —

Så är det den akademiresan.
Det vore väl utmärkt, om vi kunde
följas åt från Mårbacka. Men
därför fördras att veta när du
bör vara i Sthlm. Torde du inte
skrivna till den snälla Karlfeldt
och fråga privat när han tro du
behöver komma?

[Tänk, Hedén berättar, att Sv. Ak. på
samma gång invigde Retzius, Pilström och Amnestedt.]

Detta var den enda frågan. Den andra;
är det inte möjligt, att vederbörande
i Ö. Antwitz kunde bevilja dig upp-
skor med avlämnandet av dekla-
rationen, så att vi kunde jämba
i hogs ort så, att jag, som sagt,
finns följa dig till Stockholm?

Naturligtvis kommer jag oftest
i god tid i februari, det gick viest
på mindre än fjorton dagar i fjol.

Om det skulle bli något hinder
i telefon, så vill jag tillägga, att Hanna
Orsted tog lofte av mig att komma
och hjälpa henne, när allt vore
slut. Hon sade, att hon har så många
manliga vänner bland sina kusiner,

och skulle du snart ha ditt. Om du vill ha något annat!

men mig som kvinnlig, som disponeras
sin tid. Krist oroar hon sig för hur
den sjuka systemen där nere på Capri skall
taga dödsbudet.

Mycket tomt blir det, när nu
denna den sista moderliga vän jag
har, som känner min historia från
början, inte finns mer. Men hon
är så nöjd att dö, och Anna vill inte
önska henne kvar i livet, därför att
hon är så glad att få dö och har så
många geligos att känna med. I
denna stund vet jag inte om hon lever
ännu. Men i alla händelser reser jag
i morgon måndag och har rum på Svea.
Blir nog borta hela veckan.

Älska du inte bli sjuk, älskad!